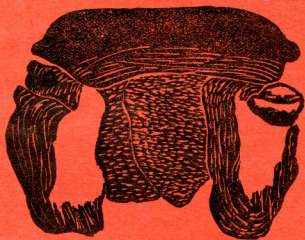

Varieda

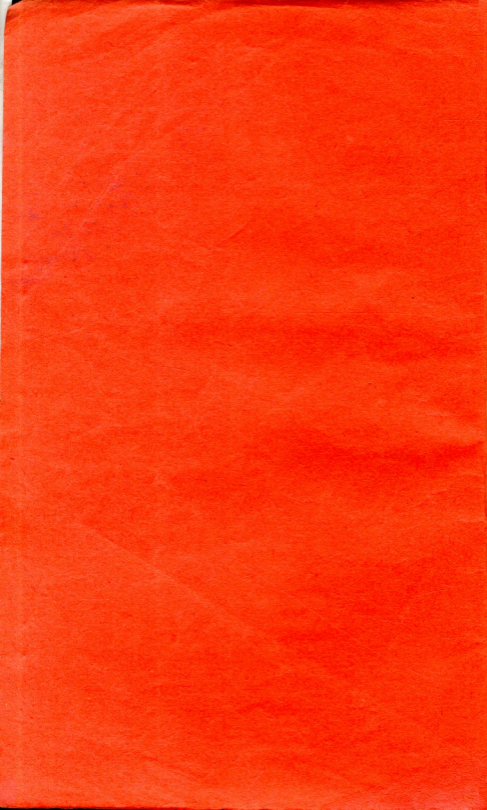
Año 2º - Nº 4

Marzo 1936

ESCUELAS NACIONALES

Figols de Orgañá

(Lérida)

narieda

Any 2º - Nº 4

Març

1936

D'EXCURSIÓ

Ahir varem anar d'excursió per veure un dolmen que es troba al cim d'una muntanya que s'en diu Lligonàs.

Varem sortir d'ací en direcció a Boroliu, que es on te la casa el Joanet. Allí feien una carretera i al mig del camí hi havia molts rocs que nosal·tres els varem ajudar per tirar-los daltabaix d'un esbals.

Els joves que treballaven allí, ens varen regalar

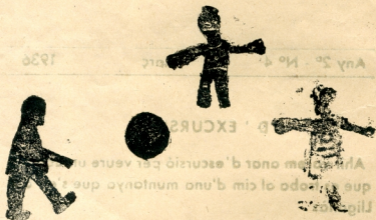
un fòssil que havien trobat i ens varen dir que ens guardarien també un altre que s'en veia enganxat en una roca .

A Boroliu varem dinar i també varem fer un partit de futbol.

Després , empenguèrem el camí de Lligonàs que tot just erem a la mitat.

Varem atravesar tot un bosc molt espès de pins i quan ja gairebé erem a dalt, jo que dic :

Ens em dixat l'aixadó que voliem rascar la terra; i el Joanet i jo varem tornar a Boroliu a buscar-lo .

Pel camí començava a caure gotes, però com que corriem molt, ni menys ens en adonavem.

Quan varem haver tornat , tots marxarem cap a Lligonàs .

Allí no varem poder estar-hi gaire, perquè encara queien gotes però encara varem dibuxar i

trobarem dos o tres pedres una mica estranyes.

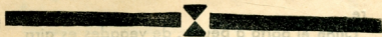
De retorn , tots cantavem molt contents ; quan varem veure que pujava un auto i com que per aquest camí no en passa mai cap , ens varem estranyar . Al ésser el cotxe davant nostre va parar i baixà molts homes i un senyor que anaven adonar un miting a l'Alsina . Ens varen dir d'on veniem i el Sr . Bonet els ensenyà el fòssil i les pedres i deien, que eren molt interessants .

Després continuàrem el viatge fins a Figols , però jo encara tenia d'anar més lluny i em va atrapar la pluja; sort que tenia un paraigua .

Miquel Solans

12 anys

Dibuix i clixé del mateix

EL MES PETIT

Jo també vaig anar d'escursió . Era el més petit de tots . Només tinc sis anys i mig .

Però vaig caminar, correr i menjar com els altres.

Perquè no es creguessin que em cançava, sempre procurava anar davant de tots .

Vaig estar molt content d'anar-hi .

Gui Travé

6 anys i mig

EL NOSTRE BEDELLET

Tenim un bedell que l'estimo molt.
Cada dia li porto el menja i quan em veu es
posa tot content.
Li dono ofals, faves, remolatxes i després veu-
re .

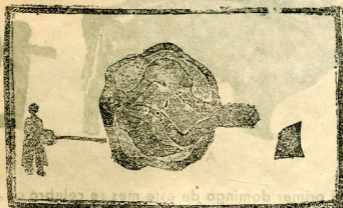
Quan el porto a beure , de vegades es gira
cap a mi i es posa a fer uns salts de tan con-
tent , que si no m'apar-to em tira cosses .

Rosé Obiols

13 anys

Dibuix i clixé de la mateixa nena

HISTORIETA MUDA per Peret Colell (8 anys)

A LA FERIA

El primer domingo de este mes se celebró como de costumbre una pequeña feria en Orgañá.

Allí fuimos mi padre y yo a vender dos vacas i un ternerillo .

Las dos vacas como eran grandes y podían ir a pié fueron andando guiadas por nosotros hasta la feria pero el ternerillo como era muy joven y temíamos se cansara , lo hizimos llevar en el camión de la leche hasta Orgañá.

Una de las vacas le dábamos el nombre de "Perdiu " y la otra "Griba" .

La "Perdiu " y el ternorillo, los compró un hombre de un pueblo cercano. Mi padre quería por

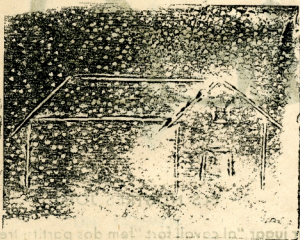
ellos diez onzas y media, pero aquel hombre solo quiso darle nueve onzas.

Mientras tuvimos el ternero, cada día mi padre dejaba que yo le diera la leche, pero como ahora ya no lo tenemos, me he quedado sin este trabajo que me gustaba mucho.

Ivo Espunyes

10 años

Dibujo y cliché del mismo niño

LA NIEVE DE HOY

Hoy como ha caído mucha nieve, no hemos podido salir a recreo y nos hemos dedicado a jugar a unos juegos que tenemos en la escuela. Un grupo de mayores jugaban al ajedrez, las niñas a las damas y nosotros más pequeños construíamos unos rompecabezas y casitas de madera de colores.

Me gusta mucho de vez en cuando de que nos quedemos a jugar en la escuela , pero si son muchos dias me cansa y ya espero el "cavall fort" , y otros juegos de correr .

José M^a. Sala

9 años

Dibujo y cliché del autor

ELS NOSTRES JOCS

Per jugar "al cavall fort" fem dos partits; treiem a la sort quin te de parar . El que para es posa un darrera l'altre mitx acoxats perquè el de l'altre partit puguin saltar a la seva esquena i el primer de tots, el que s'apoya a la para d , aguanta un mocador.

Es comença a saltar i cada un que salta ha de dir: cavall tinti fort . Si no ho diu, perden .

Quan ja han saltat tots que s'han anat quedant sobre els que paren , l'últim que ha saltat tè

d' anar agafar el mocador que aguanja el primer , passant per damunt de tots. Si no l'agafa paren i si l'agafa tornen a pujar : han guanyat.

Quan fa molt fred, juguem a correr al "rillo " i a la primavera juguem a boles i patacons .

Florenci Serra

12 anys

Dibuix i clixé del mateix

En algunos dolmenes se han hecho excavaciones y además de encontrar los restos de una persona, se han hallado platos y otras cosas de piedra porque entonces creían que

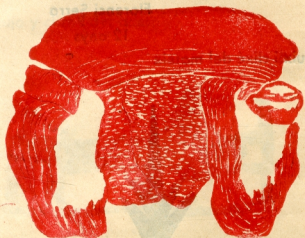
UN DOLMEN

El dia que hicimos la excursión teniamos como primer interés ver un monumento antiguo que se halla en la cima de una montaña cercana.

Hace muchos años , muchos cientos y cientos , cuando los hombres no tenían casas , sino cavernas, y moria alguien lo sepultaban en un lugar alto. Para demostrar que en aquel lugar había enterrada una persona ponían unas piedras en forma de mesa .

A esta construcción se le ha dado el nombre de "dolmen".

Los "dólmenes" se encuentran en lugares altos para preservarlos de los torrentes .

En algunos dólmenes se han hecho excavaciones y además de encontrar los restos de una persona, se han hallado también ollas, platos y armas de piedra porque entonces creían que al morir , el mismo difunto continuaba viviendo otra vida y necesitaba de estos objetos .

En el término de nuestro pueblo , o la cima de la montaña , tenemos uno .

Juan Serradell

12 años

Dibujo y cliché del autor

LA CARRETERA NOVA

Un dia vaig anar al Sabiner amb el meu pare i la Monserrat. Nosaltres dues anavem a cavall de la ruca. Em va agradar molt de veure la carretera que havien fet, perquè em vaig passejar.

Carmeta Ginestà

9 anys

Dibuix i clixé de la mateixa nena

LES TRUITES

Al riu Segre s'hi pesquen força classes de peixos, truites, barbs, anguiles, bragues i cua-roig.

Els més bons son les fruites, que tenen un gust mol fi .

N'hi ha de molt grosses, algunes han pesat més de dos terces .

Les fruites es coneixen perquè tenen l'esque-
na amb uns piquets de colors vermell i blau .

Les pesquen amb canya i filerons .

Nuria Sala

10 anys

UNA MALA ÇAÇERA

Una tarda anant cap a la vinya vaig veure un conill que corria i jo vinga mirar a veure on es posaria i veig que es posa en un cau . Jo content i alegre me'n vaig deseguida a tancar el cau i vaig a buscar un parany , l'hi poso i vaig pensar ¿ Saps que tens de fer ? Ves a buscar els altres i els pararàs un aquí, un altre allà . Així ho vaig fer .

L'endemà m'en vaig a mirar-los molt content.
En miro un , res , en miro un altre , tampoc i
allavors vaig pensar: aquell del cau si que el
trobarás. Pero i vaig i quina desilusió, el pa-
rany estava igual com el vaig deixar i el cau
tapat .

Segurament devia sortir per un altre costat.

Pau Torres

13 anys

Dibuix i clixé fet pel mateix nen

ANANT A ORGANYA

Un dia que anava a Organyà amb la Candelaria i portavem la ruca , quan varem ésser a la pujada de la palanca, la ruca va donar una cosa a la Candelaria .

Victòria Puigcercós

10 anys

INTERCAMVI

Hem rebut durant aquest mes els nùmeres de:

Vida escolar

Sempre avant

Inquietud

Avant

Batec

Endavant.

L'alegria d'Olo

Hem rebut del Senyor Vicens Fitè de Barcelo-
na, un tom d'una obra tan simpàtica com in-
teressant per nosaltres i que tindrà un lloc de
preferència en la Biblioteca.

Agraits i moltes merces.

Impremta de les Escoles Nacionals de
Figols d'Organyà (Lleida)